

កម្មករនិយោជិតកាត់ដេរសិក្សាច្បាប់ស្តីពីការងារ

កម្មករនិយោជិតស្រាវជ្រាវរបស់គ្រូបណ្តុះបណ្តាលអំពីច្បាប់ស្តីពីការងារ

ថ្ងៃអាទិត្យ គឺជាថ្ងៃឈប់សម្រាកសម្រាប់កម្មករនិយោជិតកាត់ដេរ បើទោះបីជាមានកម្មករជាច្រើននាក់ធ្វើការថែមម៉ោងក៏ដោយ។ ប៉ុន្តែថ្ងៃអាទិត្យ ក្នុងរយៈពេល ៤ សប្តាហ៍ជាប់គ្នា (ថ្ងៃទី ១៦, ២៣, ៣០ ខែ មករា និង ថ្ងៃទី ៦ ខែកុម្ភៈ) មិនមែនគ្រឹមតែជាថ្ងៃឈប់សម្រាកសម្រាប់កម្មករកាត់ដេរ មួយចំនួនប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងជាថ្ងៃដែលពួកគេត្រូវមកសិក្សាទៀតផង។

រៀងរាល់ថ្ងៃអាទិត្យនេះ កម្មករកាត់ដេរប្រមាណ ៥០០ នាក់ បានធ្វើ ដំណើរចេញពីផ្ទះតាំងពីព្រលឹមស្រាងៗ។ ពួកគេបានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់ កន្លែងជួបប្រជុំផ្សេងៗគ្នា ដែលនៅទីនោះមានរថយន្តកំពុងរង់ចាំទទួលពួកគេ។ រថយន្តទាំងនោះ បានធ្វើដំណើរឆ្ពោះទៅកាន់វិទ្យាស្ថានជាតិបណ្តុះបណ្តាល បច្ចេកទេស ដែលកម្មករនិយោជិតទាំងនេះ កម្រនឹងបានមកកាន់ទីនេះណាស់។

នៅពេលដែលកម្មករនិយោជិតបានមកដល់ទីតាំងបណ្តុះបណ្តាល បច្ចុប្បន្នគឺជា រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា (GMAC) និងសហព័ន្ធ និយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា (CAMFEDA) សហរដ្ឋ អ្នកបណ្តាញ ស្នាដៅរៀន និងអ្នកជំនាញរបស់អង្គការ ILO បានចូលរួម កិច្ចប្រជុំរយៈពេលមួយថ្ងៃមួយមានកម្មករចូលរួមប្រមាណ ៣០០ នាក់ ដើម្បី សិក្សាពីច្បាប់ស្តីពីការងារក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃពេញ។ សម្រាប់កម្មករចូលរួម ភាគច្រើន នេះ គឺជាលើកដំបូងរបស់ពួកគេ ដែលបានចូលរួមការ បណ្តុះបណ្តាលបែបនេះ។

ការបណ្តុះបណ្តាលដែលមានទ្រង់ទ្រាយធំនេះមានឈ្មោះថា “ការបណ្តុះ- បណ្តាលអំពីច្បាប់ ស្តីពីការងារសម្រាប់កម្មករនិយោជិតកាត់ដេរ ឆ្នាំ ២០១១” ដែលត្រូវបានរៀបចំដោយគំរោង រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជានៃអង្គការ ILO។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះធ្វើឡើងក្នុងគោលបំណង ដើម្បីផ្តល់ចំណេះដឹង ជាមូលដ្ឋានអំពីច្បាប់ ស្តីពីការងារប្រទេសកម្ពុជាដល់កម្មករនិយោជិតកាត់ដេរ ក៏ដូចជាព័ត៌មានបន្ថែមស្តីពីកិច្ចការងារសង្គម។ ព្រឹត្តិការណ៍នេះមានបំណងធ្វើ ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករនិយោជិតកាត់ដេរចំនួន ២០០០ នាក់ មកពី រោងចក្រ ចំនួន ៨០ ផ្សេងៗគ្នា ដោយនៅរៀងរាល់ថ្ងៃអាទិត្យ កម្មករនិយោជិត ប្រមាណជា ៥០០ នាក់ មកពីរោងចក្រចំនួន ២០ បានចូលរួមក្នុងការបណ្តុះ- បណ្តាលនេះ។

ក្រៅពីការបណ្តុះបណ្តាលអំពីច្បាប់ការងារដែលផ្តោតលើកិច្ចសន្យា ការងារ លក្ខខណ្ឌការងារ សុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ វិវាទការងារ និង ដំណោះស្រាយវិវាទ និងសិទ្ធិ និងការទទួលខុសត្រូវរបស់កម្មករនិយោជិត ហើយនោះ កម្មករចូលរួមបានរៀនបន្ថែមអំពីបញ្ហាមួយចំនួនទៀត ដូចជា សុខភាពបន្តពូជ ការទទួលបាននូវសេវាសុខភាព និងសេវាកម្មហិរញ្ញវត្ថុ។ អង្គការដេក ដូចជា អង្គការម៉ារីស្ត្រូបអន្តរជាតិ អង្គការ PSF គំរោងជាតិ កាប់រងសុខភាព (HIP) ទីភ្នាក់ងារនៃមនុស្ស (NEA) ក្រុមហ៊ុនវិទ្យា និង ក្រុមហ៊ុន ស៊ីអិម កា (CMK) បានបង្កើតស្តង់ដារដើម្បីផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានទាំងនេះ។ ក្រុមហ៊ុនខ្ពស់ល្អៗ ដែលមកពីខេត្តបាត់ដំបង បានសម្តែងភាគកំបែងដើម្បី ផ្តល់ជំនួយសិក្សា និងការបង្រៀនដល់កម្មករចូលរួម ស្តីពីការបង្កើតមេរោគ អេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ និងអំពើហិង្សាក្នុងគ្រួសារ។ ក្នុងអំឡុងពេលនៃការ សម្រាកអាហារថ្ងៃត្រង់ ក៏មានការចាប់ផ្តើមផ្សព្វផ្សាយសម្រាប់កម្មករចូលរួម ដែលមានម្ចាស់ដូចជាកង់ និងម៉ាស៊ីនដេរជាដើម។

លោក ទ័រម៉ូ ប៊ូទីអែណិន ប្រធានទីប្រឹក្សាបច្ចេកទេសរបស់គំរោង រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជានៃអង្គការ ILO បានមានប្រសាសន៍ថា “កម្មករនិយោជិតដែលបានមកចូលរួម មិនត្រឹមតែបានសិក្សាពីច្បាប់ស្តីពី ការងារប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែពួកគេក៏ទទួលបាននូវព័ត៌មានមួយចំនួនទៀត ដូចជា បញ្ហាសុខភាព និងព័ត៌មានចាំបាច់ផ្សេងៗទៀត ដែលផ្តល់ដោយអង្គការជា ដៃគូ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាចំណេះដែលពួកគេទទួលបាន នឹងជួយដល់ជីវិតការងារ របស់ពួកគេ ហើយពួកគេនឹងចែករំលែកនូវចំណេះទាំងនេះទៅកាន់កម្មករដទៃ ទៀតផងដែរ។”

លោក យ៉ាក ស៊ូឌី ទាមកនៃវិទ្យាស្ថានជាតិបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេស មានការចាប់អារម្មណ៍យ៉ាងខ្លាំងចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ ដែលបានរៀបចំឡើងដោយ គំរោង រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជានៃអង្គការ ILO នេះ។ លោកបានឱ្យ ដឹងទៀតថា ទោះបីជាការបណ្តុះបណ្តាលរយៈពេលមួយថ្ងៃនេះ មិនបានគ្រប ដណ្តប់ឱ្យលើអំពីច្បាប់ស្តីពីការងារទេប្រទេសកម្ពុជាយ៉ាងណាក៏ដោយ ក៏កម្មករដែលចូលរួមមានចម្រើនដឹងច្បាស់ពីការងារនេះហើយអាចយក ចំណេះដឹងទាំងនេះទៅអនុវត្តក្នុងជីវិតប្រចាំថ្ងៃរបស់ពួកគេ។

អ្នកស្រី យួន ខែមរី ធ្វើការឱ្យរោងចក្រកាត់ដេរ ៨ ស្តារ អស់រយៈពេល ១ ឆ្នាំ។ អ្នកស្រីមានអារម្មណ៍រីករាយដែលបានចូលរួមរៀនសូត្រពីច្បាប់ ស្តីពី

ការងារហើយបានជួបជាមួយនឹងកម្មករជាច្រើននាក់ទៀតដែលមកពីរោងចក្រ ផ្សេងៗគ្នា ហើយជាពិសេសនោះបានជួបនូវម្ចាស់កង់ ១ គ្រឿង។ អ្នកស្រី យួន ខែមរី បានបន្ថែមថា “នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ផ្តើមធ្វើការដំបូង ខ្ញុំមិនបាន យល់ដឹងអ្វីទេអំពីច្បាប់។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំយល់ដឹងច្រើនជាងមុន។ ជាពិសេសនោះ ខ្ញុំមានអារម្មណ៍សប្បាយណាស់ដែលបានជួបនូវម្ចាស់។”

កញ្ញា ផាន ចន្ទា មកពីរោងចក្រ តយ៉ាង បានមានយោបល់ថា “ខ្ញុំមាន ចិត្តសប្បាយរីករាយណាស់ ដែលបានចូលរួមការបណ្តុះបណ្តាលនេះ ពីព្រោះថា ខ្ញុំអាចយល់ដឹងបន្ថែមអំពីច្បាប់ ស្តីពីការងារដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានចូលរួមទេ ពីមុនមក។ យើងធ្វើការរៀងរាល់ថ្ងៃ ប៉ុន្តែយើងមិនបានយល់ដឹងច្បាស់ថា អ្វីខ្លះដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់ការងារ។ ពួកយើងភាគច្រើនមានចំណេះដឹង តិចតួច ដូច្នេះពួកយើងពុំសូវដឹងថា តើអ្វីដែលគេប្រើត្រឹមត្រូវឬក៏យើងយល់បាន អនុលោមទៅតាមច្បាប់ដែរឬទេ។ ការបណ្តុះបណ្តាលនេះ ក៏បានជួយឱ្យចេះ ឱ្យតម្លៃលើការងាររបស់ខ្ញុំផងដែរ។ ខ្ញុំនឹងយកចំណេះដឹងដែលខ្ញុំទទួលបានទៅ អនុវត្ត និងចែករំលែកជាមួយកម្មករដទៃទៀត។”

កញ្ញា ផាន ស្រីហួច មកពីរោងចក្រកាត់ដេរ Bright Sky បានពន្យល់ពី អត្ថប្រយោជន៍នៃការរៀនសូត្រពីច្បាប់ស្តីពីការងារនេះថា “នៅពេលដែលយើង យល់ដឹងអំពីច្បាប់ យើងអាចដោះស្រាយបញ្ហានានា ដែលកើតឡើងនៅក្នុង រោងចក្រ និងលើកតម្កើងនូវបទប្បញ្ញត្តិនានា ដែលមានចែងនៅក្នុងច្បាប់។ យើងក៏អាចចែករំលែកនូវចំណេះដឹងនេះទៅដល់កម្មករផ្សេងទៀតផងដែរ។”

កញ្ញា ស្រីហួច ក៏បានសួរថាតើគំរោង រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា នឹងរៀបចំនូវការបណ្តុះបណ្តាលបែបនេះឡើងវិញដែរឬ ដោយសារមិត្តភក្តិ មួយចំនួននៅក្នុងរោងចក្រចំនួនមួយ ប៉ុន្តែមិនអាចចូលរួមបានដោយសារ ចំនួនមានកំណត់។ នាងក៏បានសន្យាក្នុងការចែករំលែកចំណេះដឹងថ្មីជាមួយ មិត្តភក្តិរបស់នាង។

កញ្ញា ខាតធើន វ៉ៃលេនយត ឡាហ្គេយ (Catherine Vaillancourt-Lafamme) អ្នកជំនាញផ្នែកបណ្តុះបណ្តាលរបស់គំរោង រោងចក្រកាន់តែ ប្រសើរនៅកម្ពុជានៃអង្គការ ILO និងជាអ្នករៀបចំការបណ្តុះបណ្តាលនេះ មានប្រសាសន៍ថា ការបណ្តុះបណ្តាលអំពីច្បាប់ស្តីពីការងារសម្រាប់កម្មករ និយោជិតកាត់ដេរ ឆ្នាំ ២០១១ គឺជាគំនិតផ្តួចផ្តើមថ្មីបំផុតរបស់គំរោង រោងចក្រ កាន់តែប្រសើរនៅកម្ពុជា ក្នុងការផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករនិយោជិត កាត់ដេរ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីលើកកម្ពស់ ការយល់ដឹងអំពីច្បាប់ស្តីពីការងារ ដល់កម្មករកាត់ដេរ និងដើម្បីឈានទៅដល់ការកសាងទំនាក់ទំនងជាមួយវិស័យ កាន់តែប្រសើរសម្រាប់វិស័យកាត់ដេរទាំងមូលនេះ។

កញ្ញា ខាតធើន វ៉ៃលេនយត ឡាហ្គេយ បានបន្ថែមទៀតថា “ខ្ញុំគិតសម្គាល់ ឃើញថា អ្នកចូលរួមមានការប្រជាចិត្តយ៉ាងខ្លាំងទៅដល់ការបណ្តុះបណ្តាលនេះ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថា ពួកគេនឹងបន្តស្វែងយល់បន្ថែមទៀត តាមរយៈការអានសៀវភៅ ណែនាំអំពីច្បាប់ស្តីពីការងារ និងតែក្នុងការប្រជុំប្រយោជន៍ផ្សេងៗទៀត ដែលបានទទួល បន្ថែមទៅដល់កម្មករដទៃទៀតដែលធ្វើការជាមួយគ្នា ក៏ដូចជាចាប់ផ្តើមតិភាព ពីសារៈសំខាន់នៃច្បាប់។”

(តទៅទំព័រទី ៣)

សិក្ខាសាលា : ឆ្ពោះទៅរកវឌ្ឍនភាព - ការបណ្តុះបណ្តាល ដើម្បីភាពប្រសើរ នៃផលិតភាពនៅកម្ពុជា

ក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និយោជក ដែលតំណាង ដោយសមាគមរោងចក្រកាត់ដេរនៅកម្ពុជា (GMAC) និងសហព័ន្ធ និយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា (CAMFEDA) សហរដ្ឋ អ្នកបណ្តាញ ស្នាដៅរៀន និងអ្នកជំនាញរបស់អង្គការ ILO បានចូលរួម កិច្ចប្រជុំរយៈពេលមួយថ្ងៃមួយមានកម្មករចូលរួមប្រមាណ ៣០០ នាក់ ដើម្បី សិក្សាពីច្បាប់ស្តីពីការងារក្នុងរយៈពេលមួយថ្ងៃពេញ។ សម្រាប់កម្មករចូលរួម ភាគច្រើន នេះ គឺជាលើកដំបូងរបស់ពួកគេ ដែលបានចូលរួមការ បណ្តុះបណ្តាលបែបនេះ។

លោក ទ័រម៉ូ ប៊ូទីអែណិន ប្រធានទីប្រឹក្សា បច្ចេកទេសរបស់គំរោង រោងចក្រកាន់តែប្រសើរនៅ កម្ពុជានៃអង្គការ ILO បានបញ្ជាក់ពីតម្រូវការ ដើម្បីពង្រឹងសិក្សាសិក្សាផលិតភាព ដើម្បីធានាឱ្យ បាននូវសហគ្រាសប្រកបដោយស្ថិរភាពជាតិ និងមាននិរន្តរភាព។ លោក ទ័រម៉ូ ប៊ូទីអែណិន បានបន្ថែមទៀតថា ដើម្បីធ្វើឱ្យផលិតភាពក្លាយ ជាគោលដៅដ៏ពិតប្រាកដ និយោជក និងកម្មករ និយោជិត ត្រូវទទួលបានស្គាល់ពីផ្នែកផ្សេងៗនៃ ផលិតភាព និងចេះផ្លាស់ប្តូរមតិយោបល់ជុំវិញ បញ្ហាការធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវផលិតភាព។

(តទៅទំព័រទី ៣)

ផែនការវឌ្ឍនភាពផលិតភាពស្រាវជ្រាវសំខាន់នៃផលិតភាពនៅក្នុងកិច្ចពិភាក្សា

ផ្នែកខាងក្នុង

សិក្ខាសាលាស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ ទស្សនកិច្ចសិក្សារបស់និស្សិតក្រោយឧត្តមសិក្សា ដើម្បីសិក្សាពីសុវត្ថិភាពសុខភាពកម្មករ កម្ពុជា ពិធីផ្តល់ប័ណ្ណសរសើរដល់សហគ្រាសដែលមានស្នាដៃល្អក្នុងការប្រយុទ្ធនឹងបញ្ហាសុខភាពសុវត្ថិភាពអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ

សិក្ខាសាលាស្តីពីសុវត្ថិភាព និងសុខភាពការងារ

អ្នកចូលរួមពិភាក្សាបញ្ហាសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ មុននឹងការចេញបង្ហាញ

តំបន់រោងចក្រកាន់តែប្រសើរទៅកម្ពុជាដែលអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ ILO បានរៀបចំសិក្ខាសាលាមួយ ស្តីពីសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារដល់មន្ត្រីរដ្ឋាភិបាលមកពីខេត្តស្វាយរៀង និងកំពង់ស្ពឺ កាលពីថ្ងៃ ទី ២-៣ ខែ វិច្ឆិកា ឆ្នាំ ២០១០។ សិក្ខាសាលានេះបានរៀបចំឡើងនៅក្នុងខេត្តស្វាយរៀង ហើយផ្តោតលើប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ ព្រោះថ្នាក់ការងារការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ការពិគ្រោះយោបល់ និងគោលនយោបាយ។

អ្នកចូលរួមសិក្ខាសាលា រួមមាន ប្រធាន អនុប្រធានមន្ទីរការងារខេត្តទាំងពីរ ប្រធានការិយាល័យការងារខេត្ត និងមន្ត្រីពាក់ព័ន្ធនានា។

លោក ជា សុផល អ្នកសម្របសម្រួលថ្នាក់ជាតិអន្តរការ ILO បានមានប្រសាសន៍ថា សិក្ខាសាលានេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដើម្បីពង្រឹងនូវ

សមត្ថភាពរបស់មន្ត្រីលើបញ្ហាសុខភាព និងសុវត្ថិភាពការងារ ជាពិសេសនៅតាមសហគ្រាស ដូច្នេះពួកគេអាចផ្សព្វផ្សាយពីគិមាន និងបង្កើតយុទ្ធសាស្ត្រការងារទៅដល់កម្មករនិយោជិតកាន់ដេរ។

លោក ជា សុផល បានបន្ថែមទៀតថា “បន្ទាប់ពីការចូលរួមនេះ ពួកគេនឹងផ្សព្វផ្សាយបន្តដល់គិណានុបដ្ឋាភិបាល ឬរដ្ឋបណ្ឌិតនៅតាមសហគ្រាស ក៏ដូចជាតំណាងកម្មករនិយោជិត និងនិយោជក។”

លោក ហាស់ ប៊ុនធី ប្រធានមន្ទីរការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលខេត្តស្វាយរៀង បានមានប្រសាសន៍ថា មន្ត្រីអំពីការងាររបស់លោកបានចុះទៅតាមសហគ្រាសជាច្រើន ដើម្បីជំរុញការគ្រប់គ្រងនូវបញ្ហាសុវត្ថិភាពការងារឱ្យបានគ្រប់គ្រាន់ និងផ្តល់ការការពារដល់កម្មករនិយោជិតទាំងឡាយ។ លោកបានកត់សម្គាល់ឃើញថា គណៈកម្មាធិការអង្កេតនៅតាមសហគ្រាសក៏ត្រូវបានបង្កើតផងដែរ។

ដោយមានកិច្ចសហការជាមួយមន្ទីរការងារខេត្តទាំងពីរ តំបន់រោងចក្រកាន់តែប្រសើរទៅកម្ពុជាដែលអង្គការ ILO បានរៀបចំសិក្ខាសាលាពីលើកចម្រើនហើយស្តីពីកិច្ចការសុខភាព កាលពីខែ សីហា និង កញ្ញា ឆ្នាំ ២០១០ ទៅដល់តំណាងសហគ្រាសផ្សេងៗគ្នា ដូចជា មកពីរោងចក្រកាន់ដេរ និងស្បែកជើងសណ្ឋាគារ និងកាស៊ីណូ។ សិក្ខាសាលាទាំងនេះ មានគោលបំណងដើម្បីផ្តល់ការយល់ដឹងដល់កម្មករ ពាក់ព័ន្ធនឹងការគាំពារសុខភាព និងជំរុញឱ្យពួកគេធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវវិធានការគាំពារសុខភាពដល់កម្មករនិយោជិត។ នៅទម្រង់និងបញ្ចប់នៃសិក្ខាសាលា អ្នកចូលរួមបង្កើតនូវផែនការសកម្មភាពមួយចំនួន ដែលនឹងត្រូវយកទៅអនុវត្ត ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយពីគិមានអំពីកិច្ចការសុខភាពទៅដល់ថ្នាក់គ្រប់គ្រងសហគ្រាស និងដល់កម្មករនិយោជិត ក៏ដូចជាក្រុមគ្រួសាររបស់ពួកគេ។

ទស្សនកិច្ចសិក្សារបស់និស្សិតក្រោយ ឧត្តមសិក្សា ដើម្បីសិក្សាពីឧស្សាហកម្ម កាត់ដេរកម្ពុជា

អ្នកគ្រប់គ្រងរោងចក្រ (ឆ្វេង) ពន្យល់ពីដំណើរការរោងចក្រទៅដល់និស្សិត

កាលពីថ្ងៃទី ១៩ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ និស្សិតមកពីអនុបណ្ឌិតផ្នែករដ្ឋបាល ផ្សារកិច្ច មកពីសាកលវិទ្យាល័យ Stanford សហរដ្ឋអាមេរិក បានធ្វើទស្សនកិច្ចសិក្សាទៅកាន់រោងចក្រកាត់ដេរ Grand Twins International ដែលមានកម្មករនិយោជិតកាត់ដេរចំនួន ៣៨០០ នាក់។ ពួកគេក៏បានចំណាយពេលជាមួយកម្មករនិយោជិតប្រហែលជាមួយម៉ោងនៅកាន់រោងចក្រកាត់ដេរ ដើម្បីពិភាក្សាពីបញ្ហាបរិយាកាស និងលក្ខខណ្ឌការងារ ជីវិតការងារជាកម្មករនិយោជិតកាត់ដេរ និងស្ថានភាពទូទៅនៃឧស្សាហកម្មនេះ។

មុននឹងធ្វើទស្សនកិច្ចទៅកាន់រោងចក្រ តំណាងរបស់តំបន់រោងចក្រកាន់ដេរ ILO បានធ្វើបង្ហាញអំពីតួនាទីរបស់តំបន់នេះ នៅក្នុងការកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងារនៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ។ និស្សិតទាំងនោះ បានសួរសំណួរជាច្រើនពាក់ព័ន្ធនឹងដំណើរការ និងប្រសិទ្ធភាពនៃការងារដែលលក្ខខណ្ឌការងារ ក៏ដូចជាប្រសិទ្ធភាពនៃសេវាកម្មបណ្តុះបណ្តាលដែលផ្តល់ដោយតំបន់នេះ។

បន្ទាប់ពីការធ្វើទស្សនកិច្ច និងដំណើរការជាមួយកម្មករនិយោជិតរួមគ្នា និស្សិត និងសាស្ត្រាចារ្យ បានភោគសរសើរចំពោះដំណើរការការងារ និងទទួលស្គាល់ពីសារៈសំខាន់នៃឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ក្នុងការជួយទៅដល់កម្មករនិយោជិតកម្ពុជា និងសមាជិកគ្រួសាររបស់ពួកគេ និងដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចនៅកម្ពុជា។

លោក Henri Deshays ជានិស្សិតថ្នាក់អនុបណ្ឌិតផ្នែករដ្ឋបាលផ្សារកិច្ច នៃសាកលវិទ្យាល័យ Stanford បានប្រៀបធៀបពីឧត្តមសិក្សាប្រកួតប្រជែងរបស់ប្រទេសកម្ពុជា ជាមួយនឹងបណ្តាប្រទេសដទៃទៀត ដែលមានប្រវត្តិជាយូរនៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ ដូចជា ប្រទេសបង់ក្លាដែស និងវៀតណាមជាដើម ហើយលោកបានបន្តទៀតថា ប្រទេសកម្ពុជាក៏ត្រូវបានបង្កើតឡើងក្នុងការបង្កើតនូវផលិតភាព។ លោកបានស្នើដល់ថ្នាក់គ្រប់គ្រងរោងចក្រ ដើម្បីផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដ៏ទាញដល់កម្មករនិយោជិត ដើម្បីឱ្យពួកគេមានសមត្ថភាពធ្វើការប្រកបដោយប្រសិទ្ធភាព និងផលិតភាពខ្ពស់។

លោកក៏បានឱ្យដឹងដែរថា “ដើម្បីឱ្យមាននិរន្តរភាពនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ ប្រទេសកម្ពុជាមិនអាចធ្វើការប្រកួតប្រជែងតែលើតម្លៃនោះទេ ពីព្រោះវាតែងតែមានក្រុមហ៊ុនដទៃទៀត ដែលនឹងផ្តល់តម្លៃទាបជាង។ ប្រសិនបើរោងចក្រផ្តល់ការបណ្តុះបណ្តាលដល់កម្មករនិយោជិតរបស់ពួកគេ ដើម្បីឱ្យមានជំនាញកាន់តែប្រសើរក្នុងការផ្ទេរឱ្យពួកគេបង្កើតផលិតផលនោះរោងចក្រនឹងមានឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងកាន់តែប្រសើរ។ ពេលនោះ ទាំងរដ្ឋាភិបាលនិយោជិត និងកម្មករនិយោជិត នឹងទទួលបាននូវអត្ថប្រយោជន៍ទាំងអស់គ្នា។”

លោក Ibrahim Elbouchikhi ជានិស្សិតថ្នាក់អនុបណ្ឌិតផ្នែករដ្ឋបាលផ្សារកិច្ចមួយទៀតយល់ឃើញថា វាអាចមានការចំណាយខ្ពស់លើផលិតកម្មនៅក្នុងប្រទេសកម្ពុជា បើប្រៀបធៀបទៅនឹងប្រទេសដទៃទៀត ប៉ុន្តែកម្ពុជានៅអាចទទួលបាននូវឧត្តមភាពប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងទីផ្សារ។ លោកបានស្នើថា ប្រទេសកម្ពុជាក៏ត្រូវបង្កើតនូវផ្នែកសិក្សាស្រាវជ្រាវរបស់ខ្លួន ឧទាហរណ៍ “ផលិតកម្មជា” ហើយ “ផលិតកម្មលក្ខខណ្ឌការងារ” ពីព្រោះគាត់ជឿជាក់ថា អតិថិជននឹងសប្បាយចិត្តក្នុងការចំណាយលុយបន្ថែម ដើម្បីទិញសម្លៀកបំពាក់ណាដែលគេដឹងថា ត្រូវបានដល់គេនៅក្នុងលក្ខខណ្ឌការងារល្អ។

លោកសាស្ត្រាចារ្យ Donald John Roberts មានការចាប់អារម្មណ៍ទៅនឹងបរិយាកាស និងលក្ខខណ្ឌការងារ និងការពេញចិត្តធ្វើការងាររបស់កម្មករនិយោជិត។ លោកយល់ឃើញថា ជំនាញគ្រប់គ្រងល្អ ដើរតួនាទីយ៉ាងសំខាន់ក្នុងការធានាឱ្យបាននូវសុខុមាលភាព និងនាំឱ្យមានផលិតកម្មកាន់តែខ្ពស់។

លោកបានឱ្យដឹងថា “ការធ្វើឱ្យប្រសើរនូវគុណភាពនៃការគ្រប់គ្រងអាចធ្វើឱ្យមានការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងច្រើនលើផលិតភាព ការពេញចិត្តធ្វើការងាររបស់កម្មករនិយោជិត និងសមត្ថភាពរបស់រោងចក្រ ដើម្បីផ្តល់ប្រាក់ឈ្នួលដល់កម្មករនិយោជិត និងដើម្បីជួយដល់កំណើនសេដ្ឋកិច្ចជាតិ។ អ្នកគ្រប់គ្រងពិតជាត្រូវធ្វើការស្រាវជ្រាវល្អ ដែលមិនមែនជារឺធម៌បុរាណ ដើម្បីដឹកនាំក្រុមហ៊ុនរបស់គេ”។

ពិធីផ្តល់ប័ណ្ណសរសើរដល់សហគ្រាស ដែលមានស្នាដៃល្អក្នុងការប្រយុទ្ធនឹងស្នាត់ការរីករាលដាលមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ

ឯកឧត្តម វង ស្កត រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ផ្តល់ប័ណ្ណសរសើរទៅដល់តំណាងសហគ្រាស

កាលពីថ្ងៃទី ២១ ខែ ធ្នូ ឆ្នាំ ២០១០ មានការរៀបចំពិធីផ្តល់ប័ណ្ណសរសើរមួយដើម្បីប្រគល់ជូនដល់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានចំនួន ១៥២ ក្នុងការប្រយុទ្ធនឹងស្នាត់ការរីករាលដាលមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ។

ព្រឹត្តិការណ៍នេះមានអ្នកចូលរួមជាង ២០០ នាក់ ដែលរួមមានតំណាងនានាមកពីរដ្ឋាភិបាល សមាគម និយោជិត សហជីព រោងចក្រកាត់ដេរ និងវិស័យឯកជនផ្សេងៗ ពាណិជ្ជកម្ម និងទូរគមនាគមន៍។

ពិធីនេះត្រូវបានរៀបចំឡើង ដោយគណៈកម្មការអង្កេតថ្នាក់ក្រសួងគណៈកម្មការសម្របសម្រួលត្រីភាគី និងលេខាធិការដ្ឋាននៃក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ ដោយសហការជាមួយគំរោងអេដស៍នៃអង្គការ ILO និងដោយមានការចូលរួមពីតំណាងកិច្ចការសង្គម និងយេនឌ័រនៃកម្មវិធីគំរោងរោងចក្រកាន់តែប្រសើរទៅកម្ពុជាដែលអង្គការ ILO ។

ឯកឧត្តម វង ស្កត រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ បានចូលរួមជាគណៈអធិបតីក្នុងពិធីនេះ និងបានភោគសរសើរដល់ក្រុមហ៊ុនសហគ្រាសទាំងឡាយ ដែលបានអនុវត្តយ៉ាងសកម្មនូវប្រកាសលេខ ០៨៦ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មការអង្កេតថ្នាក់ក្រសួង ដោយមានគោលបំណងដើម្បីបង្កើតឱ្យមានកិច្ចពិភាក្សា បង្កើតការយល់ដឹង លើកកម្ពស់ការអប់រំដល់កម្មករនិយោជិត និងទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ។

ឯកឧត្តម ក៏បានថ្លែងអំណរគុណដល់ដៃគូត្រីភាគី អង្គការមិនមែនរដ្ឋាភិបាល និងម្ចាស់ជំនួយដែលរួមមានអង្គការ ILO ចំពោះកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រថ្នាក់ជាតិរបស់រដ្ឋាភិបាល ដើម្បីប្រយុទ្ធនឹងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ ក្នុងគោលបំណងដើម្បីធ្វើឱ្យប្រសើរឡើងនូវសុខុមាលភាពរបស់កម្មករនិយោជិត និងបង្កើតនូវផលិតភាព។ ហើយឯកឧត្តមក៏បានអំពាវនាវដល់សហគ្រាស គ្រឹះស្ថានទាំងឡាយណាដែលមិនទាន់បានបង្កើតគណៈកម្មការអង្កេត ឱ្យចាប់ផ្តើមចាត់វិធានការដើម្បីធ្វើយ៉ាងណាឱ្យមាននូវគណៈកម្មការនេះឡើង។

ឯកឧត្តម ហ៊ុយ ហានសុង រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការងារ និងបណ្តុះបណ្តាលវិជ្ជាជីវៈ និងជាប្រធានគណៈកម្មការអង្កេតថ្នាក់ក្រសួង និងគណៈកម្មការសម្របសម្រួលត្រីភាគី បានលើកឡើងពីសមិទ្ធផលសំខាន់ៗរបស់

គណៈកម្មការទាំងពីរនេះរួមមាន ការកសាងសមត្ថភាព កិច្ចប្រជុំពិគ្រោះយោបល់ការអនុវត្តនូវប្រកាសលេខ ០៨៦ កិច្ចពិភាក្សា និងការចូលរួម។

លោក វង ស្កត ប្រធានសហគ្រាសសហជីពជាតិកម្ពុជាបានគូសបញ្ជាក់ពីសារៈសំខាន់នៃសុខភាពរបស់កម្មករនិយោជិត ដើម្បីកាត់ប្រសើរឡើងនៃផលិតភាព។ លោកក៏បានបញ្ជាក់ឱ្យការប្តេជ្ញាចិត្តជាបន្តទៀតរបស់សហជីពដើម្បីអនុវត្តប្រកាសលេខ ០៨៦។

លោក វ៉ាន់ ស៊ីរៀង ប្រធានសហព័ន្ធនិយោជក និងសមាគមពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជា (CAMFEBA) មានការចាប់អារម្មណ៍ចំពោះសមិទ្ធផលរបស់គណៈកម្មការសម្របសម្រួលត្រីភាគី និងបានសន្យាថា លោកនឹងធានាឱ្យមានការអនុវត្តនូវប្រកាសលេខ ០៨៦ នៅតាមបណ្តាសហគ្រាសទាំងឡាយដែលជាសមាជិករបស់ CAMFEBA ទាំងឡាយ។

លោក វ៉ារឃី ឆាយ មន្ត្រីគន្លងទឹកនៃរោងចក្រកាត់ដេរ Makalot ដែលបានទទួលប័ណ្ណសរសើរ បានមានប្រសាសន៍ថា គណៈកម្មការអង្កេតនៅក្នុងរោងចក្ររបស់លោក បានដំណើរការប្រហែលជា ៦ ខែហើយ។ គណៈកម្មការនេះមានសមាជិកចំនួន ៩ នាក់ ដែលរួមមាន រដ្ឋបណ្ឌិតគិណានុបដ្ឋាភិបាល រដ្ឋបាល និងតំណាងកម្មករនិយោជិត។

លោក វ៉ារឃី ឆាយ បានឱ្យដឹងថា “ពិធីនេះ គឺជាជំនុំជំនួញដ៏មួយដ៏ល្អ។ វាបានជួយឱ្យកម្មករនិយោជិតទទួលបានការយល់ដឹងបន្ថែមលើបញ្ហានេះ ដូច្នេះពួកគេអាចការពារខ្លួនឯងបាន។ យើងមានគម្រោងស្វែងរកការគាំទ្រពីអង្គការនានា ដែលមានបទពិសោធន៍ក្នុងការផ្សព្វផ្សាយពីគិមាននិយោជកអេដស៍និងជំងឺអេដស៍ ហើយយើងនឹងបន្តធ្វើការជាមួយអង្គការដទៃទៀតដូចជាអង្គការ ILO ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដល់កម្មករនិយោជិត។”

លោក ទុន ស៊ុកណា អ្នកសម្របសម្រួលតំណាងថ្នាក់ជាតិអន្តរការ ILO បានលើកឡើងពីការកំរិតជំងឺនៃកិច្ចការងាររបស់អង្គការ ILO ក្នុងការទប់ស្កាត់ការរីករាលដាលនៃមេរោគអេដស៍និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ។ ដោយបានទទួលយល់និងអង្គការ UNAIDS តាមរយៈតំបន់រោងចក្រកាន់តែប្រសើរទៅកម្ពុជាដែលអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ (ILO) បានធ្វើការយ៉ាងជិតស្និទ្ធជាមួយរោងចក្រកាន់ដេរដើម្បីបង្កើតគណៈកម្មការអង្កេត ក៏ដូចជាបណ្តាញផ្តល់ព័ត៌មានបន្តអំពីសេវាកម្មផ្នែកសុខភាពមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍។ អង្គការ ILO បានធ្វើការជាមួយដៃគូត្រីភាគី ដើម្បីបង្កើតគោលការណ៍ណែនាំស្តីពីមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងគោលនយោបាយនិងកម្មវិធីទប់ស្កាត់មេរោគអេដស៍និងជំងឺអេដស៍នៅកន្លែងធ្វើការ។ អង្គការ ILO ជាពិសេសកម្មវិធីការងារសមរម្យថ្នាក់ប្រទេស នឹងបន្តបញ្ជូលបណ្តាមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍នៅក្នុងកម្មវិធីរបស់ខ្លួន។

ឯកឧត្តម ហ៊ុយ ហានសុង បានទទួលស្គាល់ថា សមិទ្ធផលដែលសម្រេចបានមកនេះ គឺដោយសារតែមានការចូលរួមផ្នែកពីរដ្ឋាភិបាល និងបច្ចេកទេសពីដៃគូពាក់ព័ន្ធ ដូចជា អាជ្ញាធរជាតិប្រយុទ្ធប្រឆាំងមេរោគអេដស៍ និងជំងឺអេដស៍ តំបន់រោងចក្រកាន់តែប្រសើរទៅកម្ពុជាដែលអង្គការ ILO កំរោងអង្កេតនៃអង្គការ ILO អង្គការ Catholic Relief Services អង្គការវិបាកអន្តរជាតិ និងដៃគូសំខាន់ៗ ដូចជា អង្គការសុខភាពគ្រួសារអន្តរជាតិ អង្គការ RHAC សមាគមអភិវឌ្ឍន៍ស្ត្រី សម្ព័ន្ធពាណិជ្ជកម្មកម្ពុជាប្រយុទ្ធនឹងជំងឺអេដស៍ និងសមាគមស្ត្រីដើម្បីសន្តិភាព និងការអភិវឌ្ឍ។

ការពិនិត្យស៊ីជម្រៅលើការបង្កើនផលិតភាព នៅក្នុងឧស្សាហកម្មកាត់ដេរកម្ពុជា

កម្មករម្នាក់កំពុងយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះការងាររបស់ខ្លួន

កាលពីពេលថ្មីៗនេះ ប្រទេសកម្ពុជាបានចាប់ផ្តើមដើមឡើងវិញពីផលប៉ះពាល់បង្កឡើងដោយវិបត្តិសេដ្ឋកិច្ចជាតិសកល។ បើតាមទិន្នន័យរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ការនាំចេញរបស់ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរសម្រាប់ឆ្នាំ ២០១០ បានកើនឡើងពី ២០ ភាគរយ ធៀបជាមួយឆ្នាំ ២០០៩ ពោល គឺពី ២៤១៧ លានដុល្លារ ទៅ ៣០០៨ លានដុល្លារ។

ទិន្នន័យរបស់ក្រសួងពាណិជ្ជកម្មបង្ហាញថា ចំនួនរោងចក្រកាត់ដេរលើកសម្រាប់ការនាំចេញកើនឡើងពី ២៤៣ ទៅក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ដល់ ៦៦២ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០។ ចំនួនកម្មករនិយោជិតបានកើនឡើងចំនួន ១១,៧៩ ភាគរយ ពោល គឺរយៈពេល ៧៧៧ ដល់ ៨៥៩ ៣៨៣ នាក់ នៅក្នុងឆ្នាំ ២០១០ ពីចំនួន ២៨៥ ៨៥៩ នាក់ កាលពីឆ្នាំមុន។

ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ បានដើមឡើងវិញស្ទើរតែដល់កម្រិតកាលពីមុនមានវិបត្តិកើតឡើង។ បើទោះបីទាំងនេះ គឺជាសញ្ញាដំបូងដោយអ្នកដឹកនាំធនធានផ្តល់ជំនួយឱ្យប្រទេសកម្ពុជាបន្តធ្វើការងារបន្ថែមទៀត ដើម្បីពង្រឹងឧស្សាហកម្មនេះ ឱ្យមានគុណភាពប្រកួតប្រជែងជាមួយបណ្តាប្រទេសដែលវិស័យកាត់ដេរកំពុងមានការរីកចម្រើន ដូចជា ប្រទេសវៀតណាម ឥណ្ឌូនេស៊ី ចិន និងបង់ក្លាដេស ជាដើម។ ផលិតភាពបានកើនឡើងជាប្រចាំបន្តបន្ទាប់មួយសម្រាប់ការពិភាក្សាក្នុងចំណោមអ្នកកាត់ដេរធនធាន ដោយសារតែផលិតភាពមានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំងចំពោះឧស្សាហកម្មប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងតំបន់ និងនៅក្នុងពិភពលោក។

អ្វីទៅដែលហៅថាផលិតភាព?

ផលិតភាពត្រូវបានគេបញ្ជាក់ តាមរយៈផលធៀបរវាងផលិតផល និងធនធានដែលយកមកប្រើប្រាស់។ ប្រសិទ្ធភាពកម្លាំងពលកម្ម ដែលជាវិធីមួយសម្រាប់វាស់វែងផលិតភាព គឺជាការប្រៀបធៀបរវាងរយៈពេលដែលបានចំណាយសម្រាប់ធ្វើការងារប្រកបដោយផលិតភាពជាមួយនឹងរយៈពេលសរុបដែលចំណាយទៅកន្លែងធ្វើការ។ ប្រយោជន៍ទទួលបានពីផលិតភាព សំដៅទៅលើប្រាក់ចំណូលខ្ពស់ និងលក្ខខណ្ឌការងារល្អប្រសើរជាងមុន ក៏ដូចជាឱកាសទទួលបានការងារកាន់តែប្រសើរជាងមុន។

តើអ្នកណាខ្លះ ដែលទទួលបានប្រយោជន៍ពីការបង្កើនផលិតភាព?

ជាញឹកញយ កម្មករនិយោជិតមិនមានភាពប្រាកដប្រជាថា តើពួកគេនឹងទទួលបានប្រយោជន៍មកវិញពីកិច្ចខិតខំប្រឹងប្រែងរបស់ពួកគេ ដើម្បីបង្កើនផលិតភាពនោះទេ។ កម្មករនិយោជិតពេញសិទ្ធិ និង ពួកណាមួយ អាចគិតថា បើទោះបីជាពួកគេខិតខំផលិតបានជាងមុនក៏ដោយ ពួកគេនឹងមិនអាចរកលុយបានច្រើនជាងមុនឡើយ តែនិយោជកទៅវិញទេ ដែលជាការទទួលបានប្រយោជន៍គ្រប់បែបយ៉ាង។ ពួកគេអះអាងថា ការខិតខំបង្កើនផលិតភាពត្រូវនឹងកិច្ចការងាររបស់កម្មករនិយោជិតដេរស៊ីបុព្វហិក។

ដើម្បីធានាថាកម្មករនិយោជិត និងកាន់តែមានគំនិតផ្តួចផ្តើមចូលរួមក្នុងការបង្កើនផលិតភាព សំខាន់ត្រូវមានយន្តការសិល្បៈនៅក្នុងរោងចក្រ។ ការចែករំលែកប្រយោជន៍ទទួលបានរវាងសហគ្រាស និងកម្មករនិយោជិត គឺជាគន្លឹះមួយសម្រាប់ធានាទិស្តង្វារផលិតភាពផង និងឧស្សាហកម្មទាំងមូលផង ដើម្បីអាចប្រកួតប្រជែងជាមួយប្រទេសដទៃទៀតបាន។

បើតាមរបាយការណ៍ ឆ្នាំ ២០១០ របស់អង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ ស្តីពីទិន្នន័យ ការងារ និងសង្គម ក្នុងសមាគមប្រជាជាតិអាស៊ីអាគ្នេយ៍ (អាស៊ីអាគ្នេយ៍) ការយកវិធីសាស្ត្រខាងលើមកអនុវត្តអាចចូលរួមចំណែកបង្កើនផលិតភាពកំណើនការងារ និងការអភិវឌ្ឍ។

- កម្មករនិយោជិត អាចទទួលបានប្រយោជន៍ពីការកើនឡើងនូវប្រាក់ចំណូល ការកែលម្អលក្ខខណ្ឌការងារ ការបង្កើននូវការគោរពសិទ្ធិរបស់កម្មករនិយោជិត ការបណ្តុះបណ្តាលបន្ថែម ការបង្កើននូវការប្រកួតប្រជែងក្នុងការផ្តល់ជូនសម្រាប់ការងារកាន់តែប្រសើរ និងគុណភាពទៀតដែលមានចូលរួមចំណែកបង្កើនគុណភាពការងារ និងជីវិត។
- សហគ្រាសធានាអាចទទួលបានប្រយោជន៍ តាមរយៈការបង្កើនលទ្ធភាពរកប្រាក់ចំណេញ ការបង្កើនសមត្ថភាពវិនិយោគឡើងវិញលើការច្នៃប្រឌិតផលិតផល និងដំណើរការថ្មីៗ និងធ្វើសកម្មភាពផ្សេងៗគ្នាលើ

ផ្នែកពុទ្ធិក្ស ក៏ដូចជាការរក្សា និងបង្កើនគុណភាពប្រកួតប្រជែង និងចំណែកទីផ្សារ។

- សង្គមអាចទទួលបានប្រយោជន៍តាមរយៈការលើកកម្ពស់ជីវភាពរស់នៅ ការបង្កើនគុណភាព និងប្រសិទ្ធភាពរបស់សេវាកម្ម ការកាត់បន្ថយភាពក្រីក្រ ការបង្កើនសមតិសង្គម និងការបង្កើនគុណភាពប្រកួតប្រជែងនៅក្នុងទីផ្សារ ដែលតែងមានការផ្លាស់ប្តូរ និងវិស័យដែលមានកំណើនខ្លាំង។

បញ្ហាប្រឈមនៅក្នុងការបង្កើនផលិតភាព

មានកត្តាជាច្រើន ដូចជា ធនធានមនុស្ស ការប្រើប្រាស់មូលធន ការច្នៃប្រឌិតថ្មី ចំរើនលក្ខណៈ និងការគ្រប់គ្រងក្រុមហ៊ុន ការប្រកួតប្រជែង និងការបើកចំហចំពោះបរិយាកាសពាណិជ្ជកម្ម និងឧស្សាហកម្ម ត្រូវបានគេរកឃើញថាជាកត្តាដែលផលិតភាពរបស់កម្ពុជាមានលក្ខណៈខុសឆ្គងនឹងប្រទេសដទៃ។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ មានឧបសគ្គមួយចំនួន ដែលរារាំងដល់ការបង្កើនផលិតភាពនៅក្នុងឧស្សាហកម្មនេះ ដែលមានដូចជា :

១. ការបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសនៅមានការខ្វះខាតនៅគ្រប់កម្រិតបច្ចេកទេសទាំងអស់ ចាប់ពីកម្រិតអ្នកគ្រប់គ្រងជាន់ខ្ពស់ដូចមក។
២. ជាញឹកញយ ម៉ាស៊ីនដំណើរការនៅមានកម្រិតប្រសិទ្ធភាពទាប។
៣. មិនមានរោងចក្រច្រើនឡើយ ដែលមានប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាពគ្រប់គ្រាន់គ្របដណ្តប់លើគុណភាព ដូចជា ការពិនិត្យ និងធ្វើតេស្តលើក្រណាត់បង្កើតការ ការត្រួតពិនិត្យគុណភាពក្នុងខ្សែសង្វាក់ផលិតកម្មស្ថិតិគុណភាព និងសវនកម្មវិធីគុណភាពរបស់ឃ្លាង។
៤. នៅមានការខ្វះខាតខាងប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាពផ្នែកផលិតកម្ម។ នាយកប្រតិបត្តិភាគច្រើនមិនដឹងពីកម្រិតផលិតកម្មប្រចាំថ្ងៃ ការចំណាយលើកម្លាំងពលកម្ម ស្តង់ដារប្រសិទ្ធភាព ផលិតផលខូចដែលត្រូវកែតម្រូវវិញ និងផលិតផលពាក់កណ្តាលសម្រេច។

តើតែអាចបង្កើនផលិតភាព ដោយរបៀបណា?

បើតាមការសិក្សាអំពីការបង្កើនផលិតភាពនៅក្នុងវិស័យកាត់ដេរសម្រាប់ការពិភាក្សា ដែលបានធ្វើឡើងនៅក្នុងប្រទេសអេហ្ស៊ីប ក្រុមហ៊ុនដែលនៅអាចបន្តគុណភាពប្រកួតប្រជែងរបស់ខ្លួន បើទោះបីជាមានការធ្លាក់ចុះសេដ្ឋកិច្ចក៏ដោយ គឺជាក្រុមហ៊ុនដែលវិនិយោគលើការកសាងសមត្ថភាពវិស្វកម្មផលិតកម្មយុទ្ធសាស្ត្រសម្រាប់ការងារ និងការធានាផលិតភាព។ ការកសាងសមត្ថភាពនៅទីនេះ គឺសំដៅលើការអប់រំបណ្តុះបណ្តាលបច្ចេកទេសវិជ្ជាជីវៈដែលជំនាញថ្មី ដើម្បីគ្រប់គ្រងរោងចក្រការ និងការផ្គត់ផ្គង់កម្លាំងពលកម្មដែលមានសមត្ថភាព និងដើម្បីបង្កើតឱ្យមានភាពជាដៃគូរបស់សហគ្រាសសម្រាប់ការបណ្តុះបណ្តាល ដែលលើកទឹកចិត្តក្រុមហ៊ុនឱ្យបង្កើតទីកន្លែងបណ្តុះបណ្តាលរបស់ខ្លួន។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ ការកែលម្អវិស្វកម្មផលិតកម្មមានន័យថា ជាការធានាឱ្យមានផលិតផលគុណភាពខ្ពស់ទាន់ពេលវេលា និងមានប្រសិទ្ធភាពលើចំណាយ។ ផលិតភាពក៏អាចបង្កើនតាមរយៈការប្រើប្រាស់ «វិទ្យាសាស្ត្រថ្មីៗ» និងការសម្រួលឱ្យស្របទៅតាមប្រព័ន្ធចីផងដែរ។

ការបណ្តុះបណ្តាល វិទ្យាសាស្ត្រការងារ និងសេចក្តីណែនាំអំពីផលិតកម្មចាំបាច់ត្រូវបង្កើតឡើង ប្រសិនបើឧស្សាហកម្មកាត់ដេរកម្ពុជាមិនសម្រេចបានផលិតភាពខ្ពស់ជាងបណ្តុះបណ្តាលបច្ចុប្បន្នលើកន្លែងផលិតកម្ម ជាពិសេសអ្នកគ្រប់គ្រងថ្នាក់កណ្តាល និងមេការជនជាតិខ្មែរ មានសារៈសំខាន់យ៉ាងខ្លាំង ដើម្បីបង្កើនភាពបត់បែនផលិតភាព និងគុណភាពឱ្យដល់កម្រិតខ្ពស់បំផុត។

ទុនាហរណ៍ ការសិក្សាមួយក្នុងឆ្នាំ ២០០៩ ដែលធ្វើឡើងដោយសារីវិកម្មហិរញ្ញវត្ថុអន្តរជាតិ និង ideas42 នៃសកលវិទ្យាល័យ Harvard បានផ្តល់នូវភ័ស្តុតាងវិទ្យាសាស្ត្រដែលបង្ហាញពីលទ្ធផលវិជ្ជមាន ដែលការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញគ្រប់គ្រងការងារមានប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់ជាងការងារ និងផលិតភាព។ ការវិភាគលើឯកសាររបស់រោងចក្របង្ហាញថា កម្មករនិយោជិតដែលមេការរបស់ខ្លួនបានទទួលការបណ្តុះបណ្តាល អាចបង្កើនការផលិតរបស់ខ្លួនបាន ១០ ភាគរយ។

ឯកសារយោង :

AID, 2005, *Measuring Competitiveness and Productivity in Cambodia's Garment Industry*, www.usaid.gov/kh/democracy_and_governance/documents/703_Cambodia_Garment_Sector_Main_Report__Nathan.pdf

ILO, 2010, *Labour and Social Trends in ASEAN 2010: Sustaining Recovery and Development through Decent Work*, www.ilo.org/asia/whatwedo/publications/lang-en/docName=WCMS_127957/index.htm

Improving Labour Productivity in Egypt's Ready-Made Garment Sector, www.amcham-egypt.org/Trac/Reports/QIZ_REPORT_April09.pdf

IFC, 2009, *Supervisory Skills Training in the Cambodian Garment Industry: A Randomized Impact Evaluation*, http://ideas42.iq.harvard.edu/files/ideas42/SST_Randomization_public_report.pdf

ទស្សនៈយល់ឃើញលើបញ្ហាផលិតភាព

លោក Ken Loo អគ្គនាយកវិនិយោគិននៃក្រុមហ៊ុននាំកម្ពុជា

« ផលិតភាព មានន័យថា ជាការផលិតបាននូវបរិមាណច្រើនជាងមុន និង ឬមានគុណភាពខ្ពស់ជាងមុន ជាមួយនឹងការប្រើប្រាស់ធនធានក្នុងបរិមាណដូចមុន។ សម្រាប់ឧស្សាហកម្មកាត់ដេរ មានន័យថា កម្មករនិយោជិតម្នាក់ៗ អាចផលិតសម្លៀកបំពាក់សម្រេចបានច្រើនជាងមុន ដោយប្រើប្រាស់ពេលវេលា និងវត្ថុធាតុដើមក្នុងបរិមាណដដែល។ តម្លៃវត្ថុធាតុដើមឡើងចុះមិនអាចគ្រប់គ្រងបាន ហើយជាទីតក់កាលតែងមានសម្ពាធកម្រិតប្រាក់ចំណូល។ ដូច្នេះវិធីតែមួយគត់ ដើម្បីកាត់បន្ថយការចំណាយរបស់អង្គការមួយបាន គឺតាមរយៈការបង្កើនផលិតភាពដែលផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យមានការបង្កើនផលិតផលបន្ថែមទៀត។ គេអាចសម្រេចផលិតភាពបាន តាមរយៈកិច្ចប្រឹងប្រែងពីនិយោជក និងកម្មករនិយោជិត។ និយោជកចាំបាច់ត្រូវផ្តល់ឱ្យនិយោជិតនូវឧបករណ៍សមស្រប ហើយកម្មករនិយោជិត ចាំបាច់ត្រូវរក្សាសីលធម៌មួយដ៏ល្អ និងមានន្ទៀះក្នុងការផ្លាស់ប្តូរណាមួយដែលចាំបាច់ត្រូវធ្វើ។ »

លោកស្រី ទេព ម៉ូណា នាយកប្រតិបត្តិនៃមជ្ឈមណ្ឌលអភិវឌ្ឍន៍ជំនាញកម្ពុជា

« ផលិតភាព គឺជាកត្តាមួយចំណែកដ៏សំខាន់មួយចំពោះការបង្កើនគុណភាពប្រកួតប្រជែងរបស់ឧស្សាហកម្មនៃប្រទេសមួយ ជាពិសេសពេលដែលការប្រកួតប្រជែងមិនមែននៅក្នុងតំបន់ ប៉ុន្តែនៅក្នុងទីផ្សារសកល។ លើសពីនេះទៅទៀត ផលិតភាពក៏ចូលរួមចំណែកធ្វើឱ្យមានការគ្រប់គ្រង និងការត្រួតពិនិត្យផ្ទៃដើម ការបណ្តុះបណ្តាលដែលអាចព្យាករណ៍បាន ការត្រួតពិនិត្យគុណភាព លក្ខខណ្ឌការងារល្អ និងកិច្ចសហការគ្នារវាងថ្នាក់គ្រប់គ្រង និងក្រុមកម្មករ។ ដើម្បីបង្កើនផលិតភាព គេចាំបាច់ត្រូវផ្តោតលើការបណ្តុះបណ្តាលជំនាញសម្រាប់កម្មករនិយោជិតមកពីផ្នែកផលិតកម្ម និងការបណ្តុះបណ្តាលអំពីការរៀបចំប្រព័ន្ធផលិតកម្មឡើងវិញ និងអំពីការកែលម្អប្រព័ន្ធគ្រប់គ្រងគុណភាព និងបែបបទផលិតកម្ម។ »

លោក វង្ស សុវណ្ណ ប្រធានសហព័ន្ធសហជីពកម្ពុជា

« ដើម្បីបង្កើនផលិតភាព យើងចាំបាច់ត្រូវធ្វើការពិចារណាលើឧបករណ៍ទំនើប កម្លាំងពលកម្ម ការសហការនៅកន្លែងធ្វើការបានល្អ រវាងអ្នកគ្រប់គ្រង និងកម្មករនិយោជិត ការលើកទឹកចិត្តដោយការចែករំលែកប្រាក់ចំណេញ និងការបង្កើតអនុសាសន៍ ដើម្បីបង្កើតការជឿជាក់លើគ្នាទៅវិញទៅមក។ និយោជក កម្មករនិយោជិត រដ្ឋាភិបាល និងអង្គការពលកម្មអន្តរជាតិ គឺជាអ្នកដែលមានតួនាទីសំខាន់នៅក្នុងការសម្រេចឱ្យបាននូវការបង្កើនផលិតភាព។ ក្នុងពេលជាមួយគ្នានេះ កម្មករនិយោជិតត្រូវចាំបាច់ទទួលបានការលើកទឹកចិត្តផងដែរ។ »

លោក Marc Lautier សាស្ត្រាចារ្យផ្នែកសេដ្ឋកិច្ចនៃសកលវិទ្យាល័យប៊ុលីវ៉ាន ប្រទេសបារាំង

« ផលិតភាព គឺជាវាក្យស័ព្ទដ៏សំខាន់មួយនៅក្នុងផ្នែកអភិវឌ្ឍន៍សេដ្ឋកិច្ច និងកំណើន។ ផលិតភាព មានន័យថា ជាការដែលកម្មករនិយោជិតសម្រេចបាននូវបរិមាណផលិតផលច្រើនជាងមុន ដោយការណ៍នេះអាចសម្រេចបានតាមរយៈការវិនិយោគលើការអប់រំ ឬធនធានមនុស្ស និងម៉ាស៊ីន។ ការបង្កើនផលិតភាព គឺជាដំណើរការដែលមានលក្ខណៈជាប្រព័ន្ធកាត់កាត់ជាមួយនឹងអ្នកវិនិយោគ កម្មករនិយោជិត រដ្ឋ និងទីផ្សារបរទេស ក៏ដូចជាការប្រកួតប្រជែងបរទេស។ ដើម្បីសម្រេចបាននូវលទ្ធផលនេះ អ្នកគ្រប់គ្រងចាំបាច់ត្រូវបង្កើតនូវប្រព័ន្ធលើកទឹកចិត្ត ដើម្បីលើកទឹកចិត្តកម្មករនិយោជិត ហើយកម្មករនិយោជិត ចាំបាច់ត្រូវចូលរួមចំណែកតាមរយៈការខិតខំធ្វើការងារតាមផ្នែករៀងៗខ្លួន។ »

លោក តិម ម៉្យ៉ា អតីតមន្ត្រីផ្នែកអនុលោមច្បាប់រោងចក្រហ្សិនតៃ ប្រទេសកម្ពុជា

« ផលិតភាពគាំទ្រដល់ដំណើរការរបស់រោងចក្រមួយ។ ដើម្បីសម្រេចបានផលិតភាព កម្មករនិយោជិតចាំបាច់ត្រូវទទួលបានការបណ្តុះបណ្តាល និងកាន់តួនាទីដែលត្រូវបានផ្តល់ឱ្យរបស់ពួកគេ។ ប៉ុន្តែនិយោជកនិងកម្មករនិយោជិត មានតួនាទីសំខាន់ដូចគ្នានៅក្នុងការបង្កើនផលិតភាព។ កម្មករនិយោជិតខិតខំផលិតឱ្យបានច្រើនទៅតាមដែលពួកគេអាចធ្វើបាន ហើយនិយោជកត្រូវផ្តល់នូវប្រាក់ចំណូលសមស្របជាការលើកទឹកចិត្តដល់កម្មករនិយោជិត។ »